

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 21 marca 2012 r. — Irlandia i in. przeciwko Komisji**(Sprawy połączone T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV oraz T-69/06 RENV) ⁽¹⁾****(Pomoc państwa — Dyrektywa 92/81/EWG — Podatek akcyzowy od olejów mineralnych — Oleje mineralne wykorzystywane jako paliwo przy wytwarzaniu tlenku glinu — Zwolnienie z podatku akcyzowego — Zgodność zwolnienia z zezwoleniem udzielonym przez Radę na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy 92/81 — Domniemanie zgodności z prawem aktów Unii — Pewność prawa — Dobra administracja)**

(2012/C 133/39)

Języki postępowania: angielski, francuski i włoski

Strony

Strona skarżąca: Irlandia (przedstawiciele: początkowo D. O'Hagan, następnie E. Creedon, pełnomocnicy, wspierani przez P. McGarry'ego, barrister) (sprawa T-50/06 RENV); Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J. Gstalter, pełnomocnicy) (sprawa T-56/06 RENV); Republika Włoch (przedstawiciele: G. Aiello, G. De Bellis i S. Fiorentino, avvocati dello Stato) (sprawa T-60/06 RENV); Eurallumina SpA (Portoscuso, Włochy) (przedstawiciele: R. Denton i L. Martin Alegi, solicitors) (sprawa T-62/06 RENV); Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irlandia) (przedstawiciele: J. Handoll i C. Waterson, solicitors) (sprawa T-69/06 RENV)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, N. Khan, D. Grespan i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy (Dz.U. 2006, L 119, s. 12).

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy w zakresie, w jakim ustala ona lub jest oparta na ustaleniu, że zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo przy produkcji tlenku glinu, udzielone przez Republikę Francuską, Irlandię i Republikę Włoską do dnia 31 grudnia 2003 r. stanowiły pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE i w zakresie, w jakim nakazuje Republice Francuskiej, Irlandii i Republice Włoskiej podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu odzyskania kwot z tytułu zwolnień od beneficjentów w zakresie, w jakim nie uiszczali oni podatku akcyzowego według stawki nie mniejszej niż 13,01 EUR/1 000 kg od ciężkich olejów opałowych.

2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Irlandię w sprawie T-50/06 RENV, przez Republikę Francuską w sprawie T-56/06 RENV, przez Republikę Włoską w sprawie T-60/06 RENV, przez spółkę Eurallumina SpA w sprawie T-62/06 RENV oraz przez spółkę Aughinish Alumina Ltd w sprawie T-69/06 RENV, włączając w to koszty postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych w sprawie T-69/06 R.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z dnia 8.4.2006.

Wyrok Sądu z dnia 21 marca 2012 r. — Marine Harvest Norway i Alsaker Fjordbruk przeciwko Radzie**(Sprawa T-113/06) ⁽¹⁾****(Dumping — Przywóz łososia pochodzącego z Norwegii — Definicja przemysłu wspólnotowego — Produkt podobny — Skład próby obejmującej producentów wspólnotowych)**

(2012/C 133/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marine Harvest Norway AS, która wstąpiła w prawa Fjord Seafood Norway AS (Bergen, Norwegia) i Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Norwegia) (przedstawiciele: J. M. Juuhl-Langseth i P. Dyrberg, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Berrischa)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Stancanelli i K. Talabér-Ritz, następnie K. Talabér-Ritz, T. Scharf i H. van Vliet, pełnomocnicy, wspierani przez E. McGoverna, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii (Dz.U. L 15, s. 1).

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii w zakresie dotyczącym Marine Harvest Norway AS, która wstąpiła w prawa Fjord Seafood Norway AS, w odniesieniu

do cel antydumpingowych stosowanych wobec przywozu pochodzącego od tej ostatniej spółki do dnia 18 września 2007 r., oraz w zakresie dotyczącym Alsaker Fjordbruk AS.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Marine Harvest Norway AS, która wstąpiła w prawa Fjord Seafood Norway AS, oraz przez Alsaker Fjordbruk AS.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Wyrok Sądu z dnia 21 marca 2012 r. — Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-115/06) (¹)

(Dumping — Przywóz łososia pochodzącego z Norwegii — Zasada niższego cła — Obliczenie minimalnych cen przywozowych i stałych cel)

(2012/C 133/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening (Oslo, Norwegia); Norske Sjømatbedrifters Landsforening (Trondheim, Norwegia); Salmar Farming AS (Kverva, Norwegia); Hydroteck AS (Kristiansund, Norwegia); Hallvard Lerøy AS (Bergen, Norwegia) i Lerøy Midnor AS (Hestvika, Norwegia) (przedstawiciele: adwokaci B. Servais i T. Paulsen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Berrischa)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Stancanelli i K. Talabér-Ritz, następnie K. Talabér-Ritz, T. Scharf i H. van Vliet, pełnomocnicy, wspierani przez E. McGovern, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii (Dz.U. L 15, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii w zakresie dotyczącym Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening, Norske Sjømatbedrifters Landsforening, Salmar Farming AS, Hydroteck AS, Hallvard Lerøy AS i Lerøy Midnor AS.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening, Norske Sjømatbedrifters Landsforening, Salmar Farming, Hydroteck, Hallvard Lerøy i Lerøy Midnor.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Sądu z dnia 21 marca 2012 r. — Volkswagen przeciwko OHIM — Suzuki Motor (SWIFT GTi)

(Sprawa T-63/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SWIFT GTi — Wcześniejsze krajowe i międzynarodowe znaki towarowe GTI — Względne podstawy odmowy rejestracji — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Oddalenie sprzeciwu)

(2012/C 133/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H.P. Schrammek, C. Drzymalla i S. Risthaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Suzuki Motor Corp. (Shizuoka-ken, Japonia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 grudnia 2008 r. (sprawa R 749/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Volkswagen AG a Suzuki Motor Corp.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Volkswagen AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.